

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 19. december 2013

i sag nr. BS 2-1054/2012:

A -

mod

Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retspleje-lovens § 218 a, stk. 2.

Sagen er anlagt den 1. oktober 2012 og vedrører i hovedsagen et spørgsmål om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for en bestemt periode som følge af en anerkendt patientskade.

Parterne og deres påstande

Sagsøgeren, A, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpugtes at anerkende, at sagsøger, grundet patient-skaden anerkendt ved patientforsikringens afgørelse af 26. marts 2010, har pådraget sig tabt arbejdsfortjeneste i perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010, samt at størrelsen af denne tabte arbejdsfortjeneste skal opgøres til 515.900 kr. eller et af retten skønsmæssigt fastsat mindre beløb.

Sagsøgte har principalt påstået frifindelse. Subsidiært har sagsøgte nedlagt påstand om hjemvisning af sagen.

Sagens oplysninger

Den 26. marts 2010 traf Patientforsikringen afgørelse om, at sagsøgeren på grund skader i form af følger efter en ikke optimal operation for nyrecyster den 24. august 2009 var berettiget til erstatning.

I en sagsfremstilling, der er indeholdt i afgørelsen, er der blandt andet anført følgende, idet parterne er enige om, at den omhandlede operation blev foretaget den 24. august 2009:

"

Ultralydsundersøgelse af maven viste, at der var tale om 2 nyrecyster på henholdsvis 9 og 6 cm i diameter, og man fandt, at der indikation for operation, hvor man skulle punktere cysterne og dermed få dem tømt for væske.

Uden yderligere undersøgelser blev operationen foretaget den 24. august 2008. Under operationen blev der anlagt et sugedræn, der blev fjernet dagen efter, idet der ikke var drænproduktion. Dagen efter operationen var De fuldt mobiliseret.

Den 26. august 2009 faldt De i forbindelse med toiletbesøg. De havde kortvarigt været bevidstløs og som følge af faldet fik De en 4 cm. lang flænge i panden, som blev limet sammen. Det fremgår af journalnotatet, at De havde kronisk atrieflimren og var i medicinsk behandling med dette. De havde tidligere haft tendens til svimmelhed som formentlig var som følge af pulsfald i forbindelse med atrieflimren. De oplyste, at De havde smerter i højre side af maven, og at De ikke havde haft afføring i 3 dage. Objektiv undersøgelse gav ikke mistanke om kirurgisk komplikation, men det blev aftalt at udføre en ultralydsskanning af maven.

Om natten den 27. august 2009 kastede De gammelt og frisk blod op. Der blev anlagt sonde og givet pantoloc og infusion af krystalloid/kolloid. De fik tiltagende mavesmerter og der var mistanke om perforation af tarmen, hvorfor der blev planlagt operation med brug af laparoskop. Her fandt man diskrete inflammatoriske forandringer med fibrinbelægninger. Man ønskede på baggrund af indgrebet at foretage laparotomi (åbning af bughulen). Denne blev foretaget samme dag og viste, at der var sket en varmeskade på tarmen, som havde medført en perforation af tarmen. Derudover sås der diffus udsivning af urin i det omgivende bindevæv (uroplani). Der blev anlagt kateter under operationen.

Den 28. august 2009 blev De overflyttet til **B**, urologisk afdeling til videre behandling.

De fik fjernet agraffer efter operationen den 8. september 2009. Kort tid efter gik operationsarret op og man lukkede dette igen med plaster, idet man helst ville undgå at re-suturering af såret.

Den 14. september 2009 havde De tabt 14 kg. De havde madlede og dårlig tarmfunktion. På grund af yderligere åbning af operationssåret var man nødsaget til at foretage en operation, hvor såret blev syet.

De blev udskrevet den 23. september 2009, og den 29. september 2009 fik De fjernet nogle af stingene. Resten blev fjernet den 5. oktober 2009.

I perioden fra den 23. oktober 2009 til den 27. oktober 2009 var De indlagt

på **B** urologisk afdeling på grund af feber og utilpashed efter fjernelse af kateter.

Ved ambulant kontrol den 16. november 2009 var operationssåret ophelet, men bulede noget frem i stående stilling. Der var ikke indikation for at foretage sig yderligere på daværende tidspunkt, men De blev informeret om, at såfremt De fortsat gener fra forreste bugvæg efter et halvt år skulle De kontakte egen læge med henblik på henvisning til kirurgisk afdeling. Der var foretaget renografi der viste led nedsat venstresidig funktionsandel, men ingen tegn på afløbshindring. Da der ikke var indikation for yderligere undersøgelser og behandling, blev De afsluttet ambulant.

....."

I Patientforsikringens afgørelse af 6. oktober 2010 blev erstatningen fastsat til i alt 54.980 kr., der omfattede dækning af udgifter til mavebælte, medicin og transport, godtgørelse for svie og smerte samt godtgørelse for varigt mén.

Patientforsikringen traf endvidere afgørelse den 11. februar 2011 om, at sagsøgeren ikke var berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. I afgørelsen er det blandt andet anført:

".....

TABT ARBEJDSFORTJENESTE.....

Bemærk:

Patientforsikringen har vurderet, at du ikke er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det fremgår af en arbejdsgivererklæring, at du skulle have udført en konsulentopgave pr. 1. november 2009. Varigheden er angivet til ca. 8 måneder med en månedsløn på 90.000 kr. Det fremgår videre, at ansættelsen forventeligt blev udskudt til juni 2010.

Der foreligger ikke nogen ansættelseskontrakt på konsulentopgaven, som skulle udføres for **C** i Kina.

Du har oplyst, at du siden den 8. juni 2010 arbejdede som konsulent i kortere perioder på projektet, og at du grundet patientskaden besluttede at stoppe konsulentarbejdet ved udgangen af september måned.

De fremgår af en ansættelseskontrakt, som blev indgået den 8. juni 2010 vedr. konsulentopgaven for **C** i Kina, at ansættelsesperioden var fastsat til den 1. juni 2010 til den 30. september 2010, og det fremgår af lønsedlerne, at lønnen svarede til den i arbejdsgivererklæringen angivne løn, og at arbejdsugen var på 37 timer.

Patientforsikringen har lagt vægt på, at der ikke er dokumentation eller holdpunkter for at antage, at ansættelsen pr. 1. november 2009 skulle have været forlænget og ikke som angivet i arbejdsgivererklæringen blot blev udskudt og har videre lagt vægt på, at du fik ansættelse i juni 2010 til en tilsvarende løn, ligesom du var ansat i den periode, som var aftalt i kontrakten.

Herefter og idet det kan lægges til grund, at patientskaden i form af brokdannelse i sig selv ikke er arbejdshindrende og dermed heller ikke ville have forhindret en ansættelse af længere varighed end aftalt, er der ikke grundlag for at tilkende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

ERHVERVSEVNETAB.....

Bemærk:

Det fremgår af sagen, at du 1 år før patientskaden overgik til efterløn, og at du før skaden tjente 15.232 kr. om måneden og efter skaden 16.293 kr. om måneden. Du havde ikke før patientskaden suppleret efterlønnen med erhvervsarbejde.

Du har i juni 2010 til oktober 2010 suppleret efterlønnen med en konsulentopgave med en arbejdsuge på 37 timer.

Da patientskaden i form af brokdannelse, som ikke medfører smerter, men som medfører anvendelse af korset i dagtimerne på hvilken baggrund, der er fastsat et varigt mén på 8%, ikke med overvejende sandsynlighed har medført en varig nedtægtsnedgang på 15% eller derover, er der ikke grundlag for at tilkende erstatning for erhvervsevnetab.

....."

Afgørelsen blev indbragt for Patientskadeankenævnet, der den 11. april 2012 tiltrådte Patientforsikringens afgørelse om tabt arbejdsfortjeneste.

I ankenævnets afgørelse er det blandt andet anført:

".....

Tabt arbejdsfortjeneste

Patientskadeankenævnet kan under henvisning til de grunde, som er anført af Patientforsikringen, tiltræde afgørelsen af 11. februar 2010, hvori **A** ikke er fundet berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, jf. erstatningsansvarlovens § 2.

Nævnet skal supplerende bemærke, at der ved nævnets afgørelse er lagt vægt på, at der ikke foreligger en udarbejdet skriftlig, bindende ansættelseskontrakt

vedrørende perioden 1. november 2009 til 31. august 2010, underskrevet af såvel A som ansættelsesstedet forud for patientskadens indtræden, som dokumentation for en tabt arbejdsindtægt. For så vidt angår betydningen af en skriftlig, bindende ansættelseskontrakt indgået forud for skaden henvises der bl.a. til Højesterets Dom af 21. oktober 2004 (18/2003).

Nævnet finder, at de for sagen fremlagte dokumenter, herunder bla. brev af 11. august 2009 fra C til A vedrørende invitation til en række besøg hos C herunder et da forestående besøg den 12. september 2009 til 27. september 2009, samt erklæring udarbejdet den 21. juni 2011 af Vice President D C, ikke udgør tilstrækkelig dokumentation for et bindende ansættelsesforhold for A gældende for perioden 1. november 2009 og frem til 30. august 2010.

Det er således nævnets vurdering, at det ikke er tilstrækkeligt dokumenteret eller sandsynliggjort, at A ville have opnået en bindende ansættelseskontrakt for den angivne periode i C

Under henvisning til disse forhold, tiltræder nævnet, at A ikke er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden 1. november 2009 til 30. august 2010, jf. erstatningsansvarslovens § 2.

....."

I en erklæring af 21. juni 2011 fra vicepræsident for C1 er det anført:

"Til rette vedkommende,

Dette for at bekræfte at A var tilbudt en kontraktansættelse i C fra November 2009 med arbejdssted i Tianjin, Kina. Jobbet som tilsynsøerende på konstruktion af produktionsarealer var anslaaet til en varighed af minimum 8 måneder - mulig forlængelse ville være afhængig af konstruktionsarbejdets færdigoerelsesgrad.

Jeg blev i september 2009 informeret om A's sygdom og deraf manglende mulighed for at opfylde det planlagte arbejdsforhold. A's aktiviteter i forbindelse med konstruktionsarbejderne i blev saaledes reduceret til kortere varighed gennem sommeren 2010. I perioden November 2009 til A's ankomst til Kina, sommeren 2010, blev det planlagte tilsynsarbejde udført af en udstationeret konsulent fra E.

For god ordens skyld skal det præciseres, at A's ansættelse, såfremt han ikke var blevet ramt af sygdom, ville have været i perioden

1. november 2009 til 31. august 2010 til en månedlig løn á kr. 90.000,- Grundet **A** sygdom blev ansættelsesperioden reduceret til små korte konsulentbesøg fra 1. juni 2010 til ultimo september 2010, og arbejdet i perioden 1. november 2009 til 31. august 2010 blev udført af anden tilsynsfoerende."

I et brev af 11. august 2009 fra **D** til sagsøgeren og hans ægtefælle hedder det:

"Letter of invitation

As a consultant connected with **C1** (passport No. **A**) is required to make a series of visits in Tianjin, with his wife **F** (passport No. **'**)

The upcoming occasion is a normal business trip to the **C1**. This is scheduled to take place from 12 September to 27 September 2009. Other visits will follow the overall project time scheduled and the precise dates for the rest of this year have not yet been determined.

We shall consequently ask **A** and **F** to be present in the said activities, where all expenses in relation to travel, accommodation etc. will be paid by **C**

Sagsøgerens forklaring

A har forklaret blandt andet, at han oprindeligt er uddannet mejerist. Den 1. marts 1966 blev han ansat hos **C**. Han har haft flere stillinger i firmaet, og han har blandt andet været formand i afdelingen for enzymproduktion og fabriksmester i denne afdeling. I 1994 blev han leder for insulinproduktionen. I 1998 forestod han arbejdet med at indhente myndighedsgodkendelser af produktionen, og han var teamleder for et team af ingeniører. Hans specialkompetence vedrørte start og afslutning af produktionen.

I august 2008 ophørte ansættelsen, og han gik på efterløn. I maj 2008 besluttede **C** at bygge en fabrik i Kina, og sagsøgeren blev spurgt, om han kunne komme med for at bistå firmaet. Han ville dog gerne vedblive med at være på efterløn, og han imødekom derfor ikke forespørgslen. Der var blevet afholdt en afskedsreception, hvor **G** kom og overrakte Dronningens Fortjenstmedalje til ham.

I 2009 fik han en opringning fra en amerikaner, **H** der opholdt sig i Kina. **H** ringede på vegne **D**, der er vicepræsident i **C**. **H** spurgte, om sagsøgeren nu kunne komme til Kina og hjælpe. De talte om, at sagsøgerens kone også kunne komme med, og at hun ville få

løn betalt af C , under sagsøgerens udstationering, eller indtil hun ville gå på efterløn. Sagsøgeren talte herefter med D om det, og de talte om, at sagsøgeren skulle have 90.000 kr. om måneden i løn. Lønnen var fastsat på grundlag af en udstationering. Sagsøgeren skulle også have fri bolig. Sagsøgeren og D aftalte, at sagsøgeren skulle begynde at arbejde den 1. november 2009 i Kina. Forinden skulle han dog komme til Kina og kigge på en passende bolig og på forholdene i øvrigt.

Sagsøgeren har haft mange forskellige stillinger i C , og der er aldrig blevet udarbejdet kontrakt, forinden han er påbegyndt en ny stilling. Han modtog altid den nye kontrakt, efter at han var begyndt i den nye stilling.

Forinden operationen den 24. august 2009 fortalte han den læge, der skulle operere, at han skulle til Kina og arbejde, og at han allerede i september skulle derud for at se på boligforholdene. Lægen sagde, at det kunne godt lade sig gøre. Efter operationen fandt man ud, at der var sket en perforering af sagsøgerens tarm, og at urin flød ud i bughulen. Sagsøgeren bad sin kone om at ringe til D og fortælle, at de på grund af fejloperationen ikke kunne komme til Kina.

Den 1. november 2009 kunne sagsøgeren kun gå 50 meter, før han måtte hvile. Han havde ingen kræfter til at arbejde fra november 2009 til maj 2010, og han ville slet ikke have kunnet arbejde i Kina. Han kunne dog godt klare en rejse med fly, og sammen med sin kone tog han på en krydstogt-ferie med egen kahyt for at kunne slappe af og komme til kræfter. Efter ferien spurgte C på ny, om han ikke kunne komme til Kina. Da han fik det bedre, blev han ansat i C og tog til Kina. Han arbejdede ca. 8 timer om dagen og boede på hotel. Han arbejdede dog kun i to uger i juni, i tre uger i juli og i fem uger i august og september.

Han havde forinden operationen besluttet sig for at acceptere tilbuddet om ansættelse pr. 1. november 2009 på grund af de gode vilkår. Han ville få en god løn, og hans ekspertise kunne anvendes.

Sagsøgeren har haft et tæt samarbejde med D der var ansat i C. D blev senere ansat i Kina. Sagsøgeren har været chef for I . Hun kom til Kina og blev ansat som teamleder. Han kender ikke I privat, og han kommer ikke privat sammen med D.

Vidneforklaring

I har forklaret blandt andet, at hun er uddannet farmakonom, og at hun har været ansat som leder i C i 29 år. Den 1. september 2008 blev hun ansat i Kina projektet, og hun blev udstationeret som projektleder. Hun har arbejdet sammen med A på fylde-fabrikken.

I sommeren 2009 var hun hjemme hos A med nogle gulfprøver, for at han skulle bedømme dem. Hun havde forinden fortalt D om det, og han syntes, at det var en rigtig god ide. D fortalte, at han var i dialog med A. Hun ved, at H havde en snak med A. H fortalte, at han skulle tale med A. Hun fik at vide, at der var arrangeret pre-visit i Kina for A. En pre-visit medfører, at vedkommende kommer ud og ser på de boliger, der kan anvises og i øvrigt ser på forholdene. Pre-visit bliver gennemført, når et jobtilbud fra C er blevet accepteret.

Brevet af 11. august 2009 fra D der er fremlagt som bilag 16 er udarbejdet med henblik på indhentelse af visa. D havde kompetencen til at indgå ansættelsesaftaler i Kina. Det er almindeligt i C at ansatte accepterer et job og først efter at være begyndt i stillingen modtager en ansættelseskontrakt. Det er ikke usædvanligt, at der ikke foreligger en kontrakt, når pre-visit er arrangeret.

I sommeren 2010 arbejdede vidnet tæt sammen med A i Kina. Han havde det dårligt, og vidnet syntes ikke, at han burde arbejde der. Det var kedeligt for projektet i Kina, at A ikke kunne være kommet før. Vidnet havde tidligt efterlyst A's kompetence, og den person, der i 2009 trådte i stedet for A havde ikke samme kompetencer. A kom ikke til Kina som planlagt på grund af sin operation. Han kom så hurtigt, det kunne lade sig gøre.

Parternes synspunkter

Sagsøgerens advokat har i et påstandsdokument anført følgende:

- "at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, i anledning af patientskaden, skal fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 2, jfr. Klage- og erstatningslovens § 24 stk. 1,
- at sagsøger opfylder betingelserne for opnåelse af erstatning af tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2,
- at sagsøger, såfremt skaden ikke var sket, havde opnået ansættelse i perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010,
- at der forelå mundtlig aftale mellem arbejdsgiver og sagsøger om de væsentligste vilkår for ansættelsen,
- at der var indgået aftale om at sagsøger skulle deltage på

introduktionsturen

- at patientskaden var årsag til at sagsøger ikke var i stand til at deltage på introduktionsturen
- at sagsøger blev tilknyttet projektet i Kina så snart det var muligt på de vilkår der var indgået, der var indgået aftale om ansættelse på forud for patientskadens indtræden
- at der er årsagssammenhæng mellem patientskaden og sagsøgers uarbejdsdygtighed,
- at sagsøgers uarbejdsdygtighedsperiode grundet patientskaden er sammenfaldende med den periode, som sagsøger skulle have arbejdet i,
- at sagsøger først kunne begynde at arbejde igen den 8. juni 2010."

Sagsøgtes advokat har i et påstandsdokument anført følgende:

"Ad den principale påstand

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 11. april 2012 (bilag 1), hvorved nævnet fandt, at A ikke er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden 1. november 2009 til 30. august 2010.

Patientskadeankenævnet har ved afgørelsen med rette vurderet, at A ikke har dokumenteret en tabt arbejdsindtægt i perioden 1. november 2009 til 30. august 2010, og at han derfor ikke er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i den pågældende periode, jf. erstatningsansvarslovens § 2.

Der er ikke under sagens forberedelse fremkommet væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til Patientskadeankenævnets afgørelsesgrundlag, der giver grundlag for at tilsidesætte nævnets vurdering.

A har bevisbyrden for, at han i den pågældende periode har lidt et indtægtstab, og at indtægtstabet er en følge af patientskaden. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Der var uomtvisteligt ikke forud for patientskadens indtræden den 24. august 2009 udarbejdet en skriftlig, bindende ansættelseskontrakt vedrørende perioden 1. november 2009 til 31. august 2010, underskrevet af såvel A som C

A har ikke med de dokumenter, der er fremlagt under

den administrative behandling af sagen eller retssagen, ført bevis for indgåelsen af et bindende ansættelsesforhold for perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010 og dermed heller ikke for, at han har lidt et indtægtstab i perioden.

Af korrespondancen mellem A og C (bilag 13-27) fremgår intet om muligheden for indgåelsen af - og de nærmere vilkår for - en ansættelsesaftale for perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010. Af korrespondancen fremgår end ikke, at det ~~det forud~~ for patientskadens indtræden blev endeligt aftalt og planlagt, at A og hans hustru skulle rejse til Kina den 12. - 27. september 2009. Korrespondancen dokumenterer således ikke, at der inden patientskadens indtræden var - eller uden patientskadens indtræden ville være blevet - indgået en aftale om et bindende ansættelsesforhold i perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010.

Erklæringen af 21. juni 2011 (bilag 10) er udarbejdet 22 måneder efter patientskadens indtræden, og erklæringen udgør på den baggrund ikke tilstrækkelig dokumentation for et bindende ansættelsesforhold for A gældende for perioden 1. november 2009 til 30. august 2010.

A overgik til efterløn 1 år før patientskaden, og A havde ikke før patientskaden suppleret efterlønnen med erhvervsarbejde.

På det foreliggende grundlag kan det ikke anses som tilstrækkeligt dokumenteret eller sandsynliggjort, at A ville have indgået en bindende indtægtsgivende aftale, hvis patientskaden ikke var sket.

A har endvidere ikke med de fremlagte dokumenter ført bevis for, at patientskaden medførte, at han var uarbejdsdygtig i perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010. Tværtimod fremgår det af A's beskrivelse af 19. maj 2010 (bilag 24) af sit helbred siden operationen den 24. august 2009, at det efter udskrivelsen fra hospitalet i september 2009 hurtigt gik fremad, og at han fra medio november 2009 ikke havde haft problemer. Dette svarer til, at A's sygeperiode i henhold til Patientforsikringens afgørelse af 6. oktober 2010 (bilag 4), som A ikke har påklaget, var perioden 24. august 2009 til 16. november 2009.

Ad den subsidiære påstand

A's påstand kan under alle omstændigheder ikke danne grundlag for en domfældelse. A har således ikke ved de foreliggende beviser dokumenteret, at han i perioden efter den 1. november 2009 var uarbejdsdygtig.

Hvis retten finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at A

ville have opnået en bindende ansættelseskontrakt for perioden 1. november 2009 til 31. maj 2010, skal retten derfor hjemvise sagen med henblik på en administrativ vurdering og afgørelse af sagen. Dette også navnlig henset til, at spørgsmålet om A's uarbejdsdygtighed som følge af patientskaden forudsætter inddragelse af en lægefaglig vurdering."

Parternes advokater har under hovedforhandlingen gentaget og uddybet deres synspunkter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten finder efter sagsøgerens forklaring og efter I's vidneforklaring, at det kan antages at være almindeligt, at en ansat hos C i overensstemmelse med en mundtlig aftale herom påbegynder sin stilling i firmaet og først efterfølgende modtager en skriftlig ansættelseskontrakt.

Efter vidnets forklaring sammenholdt med J's brev af 11. august 2009, der kan anses for at skulle danne grundlag for ansøgninger om visse for sagsøgeren og hans ægtefælle, finder retten endvidere at kunne lægge til grund, at der var arrangeret en pre-visit i Kina for sagsøgeren.

Efter det oplyste om baggrunden for og formålet med en pre-visit og med henvisning til J's erklæring af 21. juni 2011 samt efter det i øvrigt oplyste om sagsøgerens mangeårige ansættelse hos C kan det herefter anses for godtgjort, at sagsøgeren på tidspunktet for patientskaden havde indgået aftale om ansættelse hos C fra den 1. november 2009 med en anslået varighed på ca. 8 måneder, og at han i denne periode ville have modtaget arbejdsindtægter.

Retten finder, at spørgsmålet om sagsøgerens uarbejdsdygtighed som følge af patientskaden, herunder den tidsmæssige udstrækning, nærmere må fastlægges på grundlag af en lægefaglig vurdering. Da en sådan vurdering ikke forelå under Patientskadeankenævnets behandling af sagen, findes sagen at burde hjemvises til fornyet behandling hos ankenævnet.

Sagsøgtes subsidiaire påstand tages herefter til følge.

Med sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet der henvises til sagens karakter, værdien og arbejdets omfang samt resultatet. Retsafgiften udgør 4.000 kr. af omkostningerne, og et beløb på 46.875 kr. er anset for passende til dækning af udgifterne til sagsøgerens advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Denne sag hjemvises til fornyet behandling hos Patientskadeankenævnet.

Inden 14 dage skal Patientskadeankenævnet betale sagens omkostninger til

A med 50.875 kr.

Peder Johs. Christensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holbæk, den 19. december 2013.

Helle Alstrup Kristensen, kontorfuldmægtig